

28η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940! Ημέρα ελληνικής εποποιίας και εθνικής υπερηφάνειας η σημερινή επέτειος της 28ης Οκτωβρίου 1940. Σαν σήμερα πριν 68 χρόνια το Ελληνικό Έθνος πέρασε με ηρωισμό και επιτυχία μια ακόμα δύσκολη καμπή της μακραίωνης ιστορίας του και κατέστη η Πατρίδα μας το παγκόσμιο σύμβολο της ελευθερίας. Μια ιστορική εθνική επέτειος, που γιορτάζεται κάθε χρόνο με κάθε επισημότητα όχι μόνο σε κάθε γωνιά της Ελλάδας, αλλά και από τον όπου Γης Ελληνισμό. Η Πατρίδα μας –φωτοδότης, που έλιωσε για να γίνει λαμπάδα Αναστάσιμη σε Ανατολή και Δύση, η Πατρίδα αυτή, η Ελλάδα μας γιορτάζει σήμερα το ΟΧΙ της. Μας χωρίζει μια γενιά από την ημέρα του ΟΧΙ. Για τα παιδιά μας όλα αυτά που συνέβησαν την 28η Οκτωβρίου 1940 έγιναν τώρα ιστορία, έγιναν ανάγνωσμα και θρύλος. Για όσους όμως την έζησαν εκείνη την ημέρα είναι κάτι παραπάνω από μια ιστορική ανάμνηση, είναι ένα κομμάτι του εαυτού τους. Αναρωιγιά η ψυχή τους από εθνική αγάλλιαση στην ανάμνηση των υπέροχων εκείνων εκδηλώσεων της ελληνικής ψυχής. Αλλά και οι καρδιές όλων μας σήμερα πάλλονται από ιερό ενθουσιασμό και εθνική υπερηφάνεια, ενώ οι ισχυροί της Γης σκύβουν με ταπεινοσύνη, οι σοφοί σταματούν με θαυμασμό και οι ήρωες δαφνόκλαρα ευλαβικά καταθέτουν στο ιερό δάπεδο της ελληνικής ανδρείας και αρετής.

ΗΤΑΝ ένα ήσυχο φθινόπωρο του 1940. Νύχτα της 27ης προς την 28η του Οκτώβρη... Ώρα 3 το πρωί... Μια λιμουζίνα φάνηκε να διασχίζει με ιλιγγιώδη ταχύτητα τους δρόμους της κοιμισμένης Αθήνας. Σταμάτησε στην πόρτα του τότε πρωθυπουργού της Ελλάδας Ι. Μεταξά... Ο Ιταλός πρεσβευτής Γκράτσι, που κατέβηκε από αυτή, παρέδιδε τώρα στον πρωθυπουργό τηλεσίγραφο του Μουσολίνι. Σε αυτό ζητούσε εντός τριών ωρών να του παραδοθούν ελληνικά εδάφη, αλλιώς θα τα καταλάμβανε βιαίως! Μα αυτό ισοδυναμεί με κήρυξη πολέμου! Παρατήρησε κατάπληκτος ο Έλληνας Κυβερνήτης!

@ π ό ψ ε ι ς

Γράφει η Δέσποινα Μπαχά

Πέστε μου, θα κάνετε την παράδοσή; Ναι ή Όχι; Απάντησε ο Γκράτσι. Η ασάλινη γροθιά έπεσε με δύναμη στο τραπέζι και βρυχιθμός ξέφυγε από το στόμα του Πρωθυπουργού: ΟΧΙ! Το πρωί της 28ης Οκτωβρίου του 1940, στο ραδιόφωνο της Ελλάδας ακούστηκε μια... «ξερή ανακοίνωση». Από τα ξημερώματα εκείνης της μέρας, έλεγε η ανακοίνωση, ο ιταλικός στρατός είχε αρχίσει μεγάλη και οργανωμένη επίθεση στις προχωρημένες στα σύνορα ελληνικές

Ουϊνστον Τσόρτσιλ, είχε πει το περίφημο «από τώρα δεν θα λέμε ότι οι Έλληνες πολεμούν σαν ήρωες, αλλά ότι οι ήρωες πολεμούν σαν Έλληνες». Η Ελλαδίτσα με μια χούφτα ανθρώπους, κατάφερε να τα βάλει με τις πανίσχυρες δυνάμεις του άξονα της εποχής και να κυνηγήσει τους Ιταλούς φασίστες πέρα από την Αλβανία. Αντάξιοι οι σύγχρονοι Έλληνες των προγόνων τους και του Λεωνίδα που είπε το «Μολών Λαβέ». Ο δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος είχε

συμμάχου του. Η Ελλάδα, αφού αντιστάθηκε ηρωικά στις σιδηρόφρακτες στρατιές του Χίτλερ, υπέκυψε στις κατά πολύ ανώτερες στρατιωτικές του δυνάμεις και αναπόφευκτα υπέστη στις 24 Απριλίου 1941, την τριπλή κατοχή από τις συνασπισμένες δυνάμεις της Γερμανίας, της Ιταλίας και της Βουλγαρίας. Και από την σκληρή αυτή κατοχή ξεπήδησε η εποποιία της Εθνικής Αντίστασης, που σε συνδυασμό με τις νίκες των συμμάχων οδήγησαν στην πτώση των δυνάμεων του ναζιστικού και φασιστικού άξονα και την απελευθέρωση της χώρας μας. Αυτό είναι με λίγα λόγια το ιστορικό πλαίσιο της μεγάλης αυτής ιστορικής επετείου.

Σ σαν επίλογος ένα απόσπασμα του Άγγελου Σικελιανού για το θαύμα του Σαράντα: Ελέγαμε: Ένα Μαραθώνα ακόμα! Ελέγαμε: Μια Σαλαμίνα ακόμα! Ελέγαμε: Ακόμα ένα Εικοσιένα! Και ήρθες τέλος συ, Μητέρα –μέρα όπου αγκάλιασες και ανύψωσες ολόκληρα τα περασμένα στον ανώτατο λυτρωτικό σκοπό τους, στον υπέρτατό τους ηθικόν Ιστορικό Ρυθμό: Ω δικαίωση όλων των ελληνικών αγώνων! Ω υψίστη ηθική στροφή μέσα στο χάος ολόκληρου του Κόσμου! Και μαζί, ω γιγάντια, πλέρια ιστορική καταβολή, από την οποία, Νικητές, οι Έλληνες, θα ξεκινήσουμε αύριο, πρωτοπόροι της πνευματικής ανάπλασης, ολόκληρης της γης! Ω Μέρα –Μάνα, που μας έσπασες ακέρια και ως το ύστατο, όλα τα κρυφά εσωτερικά δεσμά μας! Ω κοσμοϊστορική Ελευθερία, τόσο βαθεία λαχταρισμένη! Να Σε! Σε κατέχουμε! Σε νιώθουμε! Σε θέλουμε! Και θε να Σε κρατήσουμε όλοι, στο τεράστιο ύψος που μας φανερώθηκαν από τα χαράματα των Εικοσιοχτώ του Οκτώβρη του 1940 και ως με τη συντέλεια των αιώνων, είτε ζήσουμε, είτε , αύριο που θα φέγγεις πάνω από όλο τον πλανήτη το γιγάντιο φως Σου, θα βρισκόμαστε στα σπλάχνα Σου, ω Μητέρα, αθάνατοι νεκροί. Μητέρα –Μέρα, έτσι βάπτισε ο Άγγελος Σικελιανός την 28η Οκτωβρίου 1940 και ύμνησε ταυτόχρονα όλο το μεγαλείο της.

Το Έπος του 1940 – 41

μονάδες. Έλεγε δηλαδή στον Ελληνικό λαό η ανακοίνωση πως η Ιταλία είχε κηρύξει τον πόλεμο στην Ελλάδα. Χωρίς δικαιολογία, χωρίς πρόκληση, χωρίς αφορμή, χωρίς καν λογική πίσω από μια τέτοια πράξη. Δεν είχαν προλάβει καλά –καλά να κλείσουν οι πληγές της Μικρασιατικής καταστροφής, του 10χρονου πολέμου (Βαλκανικοί, Παγκόσμιος, Μικρασιατική Εκστρατεία) και οι πρόσφυγες μόλις είχαν αρχίσει να στεριώνουν στην Ελληνική γη. Από τον τορπιλισμό της «Έλλης» στην Τήνο το Δεκαπενταύγουστο του '40, όλοι ήξεραν πως αργά ή γρήγορα η Ιταλία θα έβαζε πόδι στην Ελλάδα. Όταν όμως ήρθε εκείνη η ώρα μίλησε η Ελληνική ψυχή. Η ανακοίνωση εκείνη μέσα σε 7 λέξεις τα λέει όλα: «Οι δικές μας δυνάμεις ΑΜΥΝΟΝΤΑΙ στο πάτριο έδαφος».

ΕΞΕΠΛΑΓΗΣΑΝ οι σύμμαχοί μας Άγγλοι τότε με τη δυναμικότητα και τη γενναιότητα των Ελλήνων. Ο

αρχίζει από το 1939, με τη γερμανική εισβολή στην Πολωνία. Στις 10 Ιουνίου η Ιταλία εισέρχεται στον πόλεμο και τον Αύγουστο του 1940, όπως αναφέραμε θα προκαλέσει τη χώρα μας με τον τορπιλισμό στην Τήνο του ευδρόμου «Έλλη», ανήμερα της μεγάλης γιορτής της Παναγίας. Είναι ο προάγγελος της ιταλικής επίθεσης στην Ελλάδα, που προετοιμάζεται με κάθε μυστικότητα, πριν αυτή εκδηλωθεί στις 28 Οκτωβρίου του 1940. Η Πατρίδα μας, χωρίς να διαθέτει τα τεράστια πολεμικά μέσα των εισβολέων Ιταλών και με μόνα όπλα της την ψυχή και τη γενναιότητα του λαού της είτε ΟΧΙ στο ιταμό τελεσίγραφο του Ιταλού δικτάτορα Μουσολίνι, καταφέροντας, στο μέτωπο της Αλβανίας, κάρδιο χτύπημα στις ιμπεριαλιστικές του φιλοδοξίες, σε σημείο ταπεινώσης, γεγονός που ανάγκασε τον επίσης δικτάτορα της Γερμανίας, τον Χίτλερ, να ανασυντάξει τα πολεμικά του πλάνα και να προστρέξει σε βοήθεια του φαναρόνου

Με μεγαλοπρέπεια και εθνική υπερηφάνεια γιορτάστηκε και στο Newcastle η επέτειος της Εθνικής Εορτής

Οι μαθητές του Ελληνικού Σχολείου κατά την ώρα της Επικυρώσεως Δέησης υπέρ των Πεσόντων

Ένα φωτογραφικό στιγμιότυπο από την κατάθεση Στεφάνων